



Arrest

nr. 60 153 van 22 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN EENOO, en van attaché B. DIERCKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas van verzoeker als volgt:

“U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit Sernovodsk in het district Sunzhenski, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie.

Uw broer, Z.R.(...) (O.V. X), had problemen met de ordediensten, omdat hij verdacht werd van betrokkenheid bij rebellenactiviteiten.

Hij vertrok daarom in november 2005 samen met zijn gezin naar Litouwen waar ze asiel aanvroegen en een tijdelijke verblijfsvergunning kregen.

Uw ouders, Z.Z.(...) en Z.K.(...) (O.V. 6.402.166), en uw broer, Z.S.(...) (O.V. 6.383.190), hadden na het vertrek van uw broer R.(...) problemen met de ordediensten omwille van hem. Daarom vonden uw ouders het beter dat u en uw broer S.(...) ook naar Litouwen gingen.

In 2006 vertrokken jullie naar Litouwen waar jullie asiel aanvroegen en een tijdelijke verblijfsvergunning kregen. Uw ouders kwamen daarna ook naar Litouwen.

Omdat uw verblijfsvergunning niet meer verlengd werd en u gedeporteerd zou worden, keerde u in maart 2009 zelf terug naar Tsjetsjenië.

Uw broer R.(...) en zijn echtgenote, uw broer S.(...), en uw ouders waren al naar België gegaan en hadden daar asiel aangevraagd.

Uw oudste broer, Z.M.(...) (O.V. 5.715.933), verblijft sinds 2005 in België en werd er ook erkend als vluchteling.

In Tsjetsjenië ging u bij uw zus D.(...) in Sernovodsk wonen. U kocht een auto en begon te werken als taxichauffeur. In april 2009 ontmoette u op straat een vroegere kennis van u, een zekere O.B.(...). U vermoedde dat hij een rebel was. Eind augustus 2009 vielen leden van de ROVD het huis van uw zus binnen. Ze arresteerden u en namen u mee naar hun bureau. Daar ondervroegen ze u over uw broer R.(...) en over uw kennis O.B.(...). Twee uur later lieten ze u vrij. Dezelfde dag 's avonds arresteerden ze u echter opnieuw. Ze hielden u een hele dag vast. Toen ze u lieten gaan, zeiden ze dat u nog een keer zouden oproepen voor ondervraging.

U besloot het land te verlaten.

De volgende dag verkocht u uw auto en vertrok u samen met een vriend van u, I.(...), naar Grozny. Daar gingen jullie naar het station om treintickets te kopen. Omdat jullie niet onmiddellijk de treintickets in ontvangst konden nemen, zaten jullie nog vier of vijf dagen ondergedoken op een appartement in Grozny.

Op 1 september 2009 namen jullie in Grozny de trein naar Moskou. Vandaaruit reisden jullie met de trein verder naar Minsk, Wit-Rusland. Jullie staken te voet de grens met Litouwen over.

U vroeg er voor de tweede keer asiel aan.

U wachtte de beslissing inzake uw asielaanvraag niet af, maar vertrok in december 2009 naar België. U vroeg er op 14 december 2009 asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: uw intern paspoort, uw rijbewijs, en een document betreffende uw verblijf in Litouwen. “

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Voor zover u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw broer, Z.R.(...) (O.V. 6.369.835), dient er op gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van zijn asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

De beslissing van uw broer werd als volgt gemotiveerd:

“De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u er gezocht werd door de ordediensten omwille van uw vermeende betrokkenheid bij rebellenactiviteiten.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u de Belgische asielinstanties geen enkel overtuigend bewijs kon voorleggen met betrekking tot de door u aangehaalde problemen.

Het door u voorgelegde internetartikel afkomstig van de separatistische nieuwswebsite Chechenpress stelt weliswaar dat uw naam op een lijst staat van personen die door de Russische veiligheidsdiensten werden veroordeeld tot een buitengerechtelijke executie.

Afgezien van het feit dat een internetartikel geen officieel document is en bijgevolg geen bewijs vormt van de feiten die erin vermeld worden, kan worden opgemerkt dat u onaannemelijk weinig informatie kon geven aangaande de herkomst en inhoud van het desbetreffende document.

U vermoedde dat Zakayev, de voormalige minister van de Tsjetsjeense Republiek Itsjkerië, deze lijst van vervolgte personen had samengesteld, maar daar was u niet zeker van. Toen u gevraagd werd of er in het internetartikel ook enige concrete informatie stond over de reden waarom u gezocht werd door de autoriteiten, kon u hier geen duidelijk antwoord op geven. U beweerde zich eigenlijk niet te herinneren wat er precies in het document stond (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 5).

Dergelijke verklaringen doen toch afbreuk aan de bewijswaarde van dit document. Het internetartikel kan uw beweerde vervolgingsfeiten dus niet staven.

U verklaarde voorts dat u hier in België internetdocumenten in uw bezit had met betrekking tot de uitzending door een lokale televisiezender in Tsjetsjenië waarin per vergissing werd meegedeeld dat u samen met andere rebellen bij een actie van de ordediensten werd gedood (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 3).

Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal deze documenten echter nog steeds niet ontvangen. Van een asielzoeker kan nochtans verwacht worden dat hij ernstige pogingen onderneemt om bewijsstukken voor te leggen van de feiten die hij aanhaalt.

Er dient ook op gewezen te worden dat u zelf geen enkele poging ondernomen hebt om zich aangaande de evolutie van uw vervolgingsproblemen in uw land van herkomst verder te informeren.

Zo wist u niet of u al dan niet officieel in beschuldiging werd gesteld (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 5). Verder verklaarde u dat zowel uw ouders als uw broers S.(...) en Z.(...) na uw vertrek omwille van u problemen hadden met de ordediensten die op zoek waren naar u.

Met betrekking tot hun vervolgingsproblemen kon u echter geen concrete informatie geven. U wist enkel dat uw broer S.(...) een keer werd meegenomen, maar u kon niet zeggen wanneer dit gebeurde. U was er niet eens zeker van of hij toen omwille van u gearresteerd werd of om andere redenen. U kon ook niet met zekerheid zeggen of de ordediensten na uw vertrek uit Sernovodsk nog zijn langsgekomen bij uw ouders, zelfs niet in de periode dat u nog in Tsjetsjenië verbleef (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 4, 9).

U verklaarde dat uw broer Z.(...) na zijn terugkeer naar Tsjetsjenië problemen had met de ordediensten, maar u wist niet welke problemen hij precies had en ook niet of er enig verband was met uw eigen problemen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 9).

Gezien de ernst van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, en gezien het feit dat u samen met uw ouders en uw broers enkele jaren in Litouwen hebt verbleven en jullie ook nu hier samen in België zijn, kan nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat u hierover met uw familieleden zou hebben gesproken. Bovendien verklaarde u dat een kennis van u politiemans in Grozny is. Hij heeft vóór uw vertrek zelfs getracht om uw onschuld aan te tonen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 8-9).

Toen de interviewer u vervolgens vroeg of deze persoon dan niet meer informatie voor u kan bekomen wat betreft de actuele stand van zaken van uw problemen of uw situatie in uw land van herkomst, antwoordde u dat hij dat misschien wel kan doen, maar dat u het hem niet gevraagd hebt. Meer nog, u beweerde zelfs dat het u eigenlijk niet interesseerde om hierover meer te weten te komen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 9).

Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen toch op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Van een asielzoeker kan namelijk verwacht worden dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen.

Verder bleken uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal met betrekking tot uw beweerde vervolgingsfeiten op verschillende punten tegenstrijdig te zijn met de verklaringen die hierover afgelegd werden door uw vader waardoor de geloofwaardigheid van uw beide verklaringen ernstig ondermijnd wordt.

Zo verklaarde u dat een vriend die betrokken was bij rebellenactiviteiten u begin november 2004 thuis kwam opzoeken. Enkele dagen later kwamen de ordediensten bij uw ouders langs op zoek naar u. U vertrok daarom begin december 2004 naar Kazachstan. Eind mei 2005 keerde u terug naar huis en in augustus 2005 hielp u een andere vriend om een gewonde rebel te vervoeren. Ongeveer een week later werd uw vriend gearresteerd en waren de ordediensten opnieuw op zoek naar u (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 6-8).

Uw vader verklaarde echter in strijd met uw verklaringen dat u reeds eind 2004 een gewonde rebel hielp vervoeren. Hij verklaarde voorts dat toen de ordediensten naar u op zoek waren, u naar Kazachstan vertrok en in mei 2005 terug naar huis keerde. Uw vader was behalve het feit dat u een gewonde rebel had geholpen niet op de hoogte van andere redenen waarom de ordediensten u zochten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Z.Z.(...), d.d. 25/02/2010, p. 3-4).

Toen uw vader met deze tegenstrijdigheid aangaande het tijdstip waarop u een gewonde rebel zou hebben vervoerd geconfronteerd werd, verklaarde hij niet te weten wanneer u precies die gewonde persoon geholpen had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Z.Z.(...), d.d. 25/02/2010, p. 4).

Deze verklaringen zijn echter weinig aannemelijk. Aangezien uw vader zich voor zijn asielaanvraag toch beroept op uw problemen en de problemen die hij omwille van u gekend heeft, kan redelijkerwijs verwacht worden dat u met hem over uw concrete problemen gesproken hebt.

U stelde verder nog dat u ongeveer een week na de arrestatie van uw vriend in augustus 2005 naar een kennis van u in Grozny gegaan bent waar u verbleef tot uw vertrek uit Tsjetsjenië in november 2005 (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 3, 8).

Uw vader beweerde daarentegen dat u in juli of augustus 2005 naar Kalmykië vertrokken bent waar u twee maanden verbleven hebt. Daarna hebt u nog gedurende ongeveer een maand bij een kennis in Grozny verbleven (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Z.Z.(...), d.d. 25/02/2010, p. 4-5).

U stelde dat er geen schriftelijke convocaties op uw naam zijn toegekomen. U beweerde dat de ordediensten altijd bij uw ouders langskwamen en gewoon zeiden dat u zich bij hen moest gaan aanmelden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 5-6).

Uw vader verklaarde dan weer dat er wel schriftelijke convocaties op uw naam waren toegekomen. Hij verklaarde er zelf zeker één of twee gezien te hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Z.Z.(...), d.d. 25/02/2010, p. 7-8).

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat de aannemelijkheid van uw beweerde ernstige vrees voor vervolging door de autoriteiten ernstig ondermijnd wordt door uw verklaring dat u in november 2005, toen u gezocht werd door de autoriteiten wegens uw hulp aan de rebellen, blijkbaar gewoon onder uw eigen naam met de trein door de Russische Federatie gereisd hebt.

Toen de interviewer u daarop vroeg of u niet bang was, aangezien u toch gezocht werd door de autoriteiten, antwoordde u dat uw kennis die politieman was voor u treintickets gekocht had. U verklaarde dat u het zelf niet gedaan had, omdat u uit angst om gearresteerd te worden door de ordediensten niet eens durfde buitenkomen.

De interviewer wees u er vervolgens opnieuw op dat u dan toch wel een risico genomen had door onder uw eigen naam met de trein te reizen, te meer daar u stelde dat u op de trein uw intern paspoort had moeten tonen tijdens een identiteitscontrole (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 6).

Uw bewering dat er voor u geen opsporingsbericht werd verspreid (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 6), is weinig overtuigend. U kon niet eens uitleggen hoe u dat zo zeker wist (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 02/12/2009, p. 6).

Er kan nog worden opgemerkt dat uit de verklaringen van uw vader voor het Commissariaat-generaal gebleken is dat hij in augustus 2008 bij de Russische ambassade in Litouwen een reispaspoort aangevraagd heeft dat hij blijkbaar zonder enig probleem bekomen heeft (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Z.Z.(...), d.d. 25/02/2010, p. 3), zoals ook blijkt uit de stempel die werd aangebracht in zijn intern paspoort (pagina 19).

Ook uw broer Z.(...) bekam in maart 2009 een reispaspoort (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Z.Z.(...), d.d. 03/06/2010, p. 5), zoals eveneens blijkt uit de stempel aangebracht in zijn intern paspoort (pagina 19).

Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier dat elke aanvraag tot het verkrijgen van een reispaspoort wordt voorgelegd aan de FSB.

Uw broer Z.(...) verklaarde weliswaar dat hij zich niet persoonlijk tot de bevoegde instanties heeft gewend, omdat hij toen in Litouwen was. Een oom zou voor hem een reispaspoort tegen betaling bekomen hebben.

Deze verklaringen zijn echter weinig aannemelijk, aangezien hij niet eens kon uitleggen op welke manier zijn oom dit dan wel voor hem kon regelen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Z.Z.(...), d.d. 03/06/2010, p. 5-6).

Uw broer Z.(...) bekam in 2008 nog een rijbewijs. Uit het door hem voorgelegde document blijkt dat dit werd uitgereikt te Grozny op 8 juli 2008. Uw broer verklaarde opnieuw dat hij zich niet zelf tot de bevoegde instanties heeft gewend, omdat hij toen in Litouwen was.

Hij stelde dat zijn zus voor hem dit rijbewijs bekomen heeft, maar hij kon ook in verband met dit document niet verduidelijken hoe zijn zus dit concreet gedaan heeft (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van Z.Z.(...), d.d. 03/06/2010, p. 4-5).

Deze verschillende démarches die uw familieleden bij uw autoriteiten ondernamen om documenten te verwerven doen afbreuk aan uw beweringen dat uw familieleden geïmigreerd werden door de autoriteiten omwille van uw problemen en dat ze om die reden ook het land verlaten hebben. Hierdoor wordt ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vervolgingsproblemen verder ondermijnd.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande vaststellingen. Uw intern paspoort bevat louter persoonlijke identiteitsgegevens die hier niet in twijfel getrokken worden. De documenten betreffende uw verblijf in Litouwen bevatten geen informatie die bovenstaande vaststellingen in positieve zin kan wijzigen.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal in hoofde van uw echtgenote, Z.M.(...) (O.V. 6.369.835), ook een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen. Ook in hoofde van uw ouders, Z.Z.(...) en Z.K.(...) (O.V. 6.402.166), en in hoofde van uw broer, Z.Z.(...) (O.V. 6.546.232), werden beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. In het kader van de asielaanvraag van uw broer, Z.S.(...) (O.V. 6.383.190), nam de Dienst Vreemdelingenzaken op 6 april 2009 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (26 quater). Met betrekking tot de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling in hoofde van uw broer, Z.M.(...) (O.V. 5.715.933), dient erop gewezen te worden dat gezien de vaststellingen van ongeloofwaardigheid in uw hoofde, en gezien u geen verband legde tussen uw asielmotieven en de door uw broer aangehaalde asielmotieven, eenzelfde beoordeling van uw asielmotieven niet kan worden verantwoord."

Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u omwille van de problemen van uw broer R.(...) eveneens geïmigreerd werd door de autoriteiten in uw land van herkomst en dat u om die reden in 2006 Tsjetsjenië ontvlucht bent.

Wat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten betreft na uw terugkeer naar Tsjetsjenië in maart 2009, dient te worden vastgesteld dat u in verband hiermee enkele vage verklaringen aflegde waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd wordt.

Zo is het weinig aannemelijk dat u er niet zeker van was of de ordediensten na uw vertrek naar Grozny al dan niet zijn langsgekomen bij uw zus D.(...), aangezien u uw zus in die periode toch drie keer gezien hebt in Urus Martan waar ze werkte. U verklaarde weliswaar dat de ordediensten na uw vertrek naar België op 3 of 4 september 2009 nog een keer bij uw zus zijn langsgekomen.

Toen de interviewer u vervolgens vroeg of dit de enige keer was dat de ordediensten na uw vertrek uit uw land nog zijn langsgekomen bij uw zus, was u daar niet zeker van. U ging ervan uit dat uw zus het u wel gezegd zou hebben als ze meerdere keren waren gekomen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/06/2010, p. 8-9).

Deze vage verklaringen zijn echter weinig overtuigend, aangezien uit uw verklaringen toch ook gebleken is dat u vanuit België nog elke maand telefonisch contact hebt met uw twee zussen in Tsjetsjenië (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/06/2010, p. 3).

De aannemelijkheid van uw beweerde vrees voor vervolging door de autoriteiten wordt bovendien verder ondermijnd door uw verklaring dat u blijkbaar gewoon onder uw eigen naam met de trein door de Russische Federatie gereisd hebt.

U verklaarde dat u in het station in Grozny zelf uw treintickets hebt gekocht en dat u toen uw intern paspoort hebt moeten tonen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/06/2010, p. 8). Verder

hebt u op de trein meerdere identiteitscontroles ondergaan (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/06/2010, p. 4).

Toen de interviewer u er vervolgens op wees dat u dan wel risico's genomen had, omdat u toch gezocht werd door de autoriteiten, antwoordde u dat u niet officieel gezocht werd. U verduidelijkte dat u niet door de Russische politie gezocht werd.

U kon echter niet uitleggen waarom u daar zo zeker van was. U veronderstelde het slechts (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d. d. 03/06/2010, p. 8, 10-11).

Dergelijke verklaringen zijn weinig overtuigend, te meer daar u verklaarde dat u de laatste dagen vóór uw vertrek in Grozny ondergedoken leefde op een appartement uit angst om gearresteerd te worden door de ordediensten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 03/06/2010, p. 9).

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofdte een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw intern paspoort waarnaar reeds werd verwezen in bovenstaande argumentatie evenals uw rijbewijs bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel getrokken worden. Het document betreffende uw verblijf in Litouwen bevat geen informatie die bovenstaande vaststellingen in positieve zin kan wijzigen."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 2 november 2010 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: "de vreemdelingenwet"), van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (hierna: "het Vluchtelingenverdrag") en van artikel 1, A(2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967; hij voert ook een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Wat betreft de weigering van de erkenning van de status van vluchteling stelt verzoeker niet akkoord te gaan met de stelling van de commissaris-generaal dat zijn geloofwaardigheid ernstig ondermijnd wordt door enkele vage verklaringen met betrekking tot de aangehaalde vervolgingsfeiten na zijn terugkeer naar Tsjetsjenië in maart 2009.

Verzoeker houdt vol dat hij niet wist of de ordediensten na zijn vertrek naar Grozny, al dan niet zijn langs gekomen bij zijn zus, D. Verzoeker herhaalt dat hij twee maal werd opgepakt door de ordediensten, dat hij slechts weet heeft van één keer dat de ordediensten bij zijn zus langskwamen na zijn vertrek en hij bevestigt dat zijn zussen hem hierover niets vertelden over de telefoon.

Verzoeker verklaart dat hij op een appartement in Grozny ondergedoken was, waarvan de ramen toegedekt waren om niet lastig te worden gevallen door de autoriteiten, aangezien deze hem al een paar keer hadden meegenomen in zijn dorp op beschuldiging dat hij enkel naar Tsjetsjenië was teruggekeerd om de rebellen te steunen. Verzoeker verklaart nog dat de personen die identiteitscontroles uitvoerden dit deden op eigen initiatief en niet op hoger bevel. Hij wijst er op dat hij zijn volledige medewerking heeft verleend aan de asielinstanties.

Verzoeker besluit dat hij zijn vrees voor vervolging voldoende aannemelijk heeft gemaakt en hij dient erkend te worden als vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève. De bestreden beslissing schendt volgens hem artikel 1 van voormeld Verdrag en artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Wat betreft de weigering van toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, stelt verzoeker dat de beoordeling van de asielaanvraag op zich los staat van de beoordeling van het reëel risico zoals vervat in het artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 daar er niet moet aangetoond worden dat de persoonlijke situatie van verzoeker tot het risico leidt, maar wel dat de situatie op verzoeker betrekking heeft, namelijk dat hij de nationaliteit heeft van het betreffende land, afkomstig is van de betreffende regio en dat er redelijkerwijze niet verwacht kan worden dat hij elders zijn toevlucht zoekt.

Verzoeker benadrukt dat hij zijn identiteit heeft aangetoond en dat deze niet worden betwist.

Voorts wijst hij erop dat Litouwen hem een tijdelijke verblijfsvergunning heeft verleend die elk jaar wordt verlengd, dit omwille van de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië.

Verzoeker wijst er op dat de commissaris-generaal Cedoca-informatie bijbrengt van maart 2010 doch dat er intussen nieuwe aanslagen werden gepleegd waar er op wijst dat de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië zeer volatiel blijft en slechts schijnbaar veilig lijkt. Tot slot wijst verzoeker erop dat individueel moet beoordeeld worden of er sprake is van een vlucht- of vestigingsalternatief.

Hij voert aan dat de bestreden beslissing onvoldoende motiveert waarom ze hem de subsidiaire beschermingsstatus weigert en aldus artikel 48/4 van voormelde wet en tevens de materiële motiveringsplicht schendt.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2. Uit het administratief dossier blijkt (zie formulier "Terugnameverzoek" van 11 januari 2010, nr. 13) dat verzoeker verklaarde dat zijn asielaanvraag ingediend in Litouwen in 2006, begin 2009 geweigerd werd.

Hij verklaarde daarop in maart 2009 vrijwillig naar Tsjetsjenië te zijn teruggekeerd en in september 2009 zijn land opnieuw te zijn ontvlucht voor Litouwen waar hij opnieuw asiel aanvroeg. Hij wachtte evenwel de beslissing van de Litouwse autoriteiten niet af maar reisde naar België waar hij op 14 december 2009 asiel aanvroeg.

De Raad neemt aan dat verzoeker in maart 2009, na de afwijzig van zijn asielaanvraag in Litouwen, vrijwillig (zie voormeld formulier "Terugnameverzoek", nr. 13) en legaal, in bezit van een geldig binnenlands paspoort (zie ook de stempel, p. 13) naar zijn land van herkomst terugkeerde.

Uit zijn verklaringen blijkt dat hij in zijn land van herkomst in Sernovodsk ging wonen bij zijn zus D., een auto kocht en begon te werken als taxichauffeur. De Raad stelt ook vast dat verzoeker houder is van een rijbewijs, uitgereikt te Grozny op 8 juli 2008 -terwijl hij volgens zijn verklaringen op dat ogenblik in Rukla in Litouwen verbleef (zie voormeld formulier "Terugnameverzoek", nr. 13)- en geldig tot 8 juli 2018.

De Raad stelt vast dat uit deze feiten (vrijwillige terugkeer, legaal, permanente woonst bij een naast familielid, aankoop wagen, openlijk optreden als taxichauffeur) blijkt dat verzoeker de bedoeling had zich te vestigen in het land dat hij verklaarde in 2006 uit vrees te hebben verlaten.

Deze vaststelling leidt er toe te stellen dat de feiten die verzoeker inroept tot staving van zijn asielaanvraag ingediend in België op 14 december 2009, en die dateren van vóór zijn terugkeer in maart

2009 naar zijn land, niet geldig meer kunnen worden ingeroepen. Door naar zijn land terug te keren ontkende verzoeker zelf het bestaan van een vrees in zijn hoofde.

De Raad hecht geen geloof aan de verklaringen van verzoeker dat hij in september 2009 zijn land uit vrees voor vervolging in de zin van artikel 1.A(2) van het Vluchtelingenverdrag verliet.

De Raad wijst er op dat hij in maart 2009 vrijwillig naar zijn land terugkeerde en zich vestigde in zijn geboortestreek Sernovodsk bij een familielid; dat een wagen kocht en het beroep van taxichauffeur uitoefende, een bezigheid die op de openbare weg en derhalve in volle openbaarheid met veelvuldige contacten, wordt uitgeoefend.

De Raad is van oordeel dat de twee ondervragingen die verzoeker eind augustus 2009, haast zes maand na zijn terugkeer in zijn land -verzoeker zou in maart 2009 zijn teruggekeerd-, beweert te hebben ondergaan en die handelden over zijn broer R. -die in 2006 met zijn gezin zijn land had verlaten- en ene O.B. van wie verzoeker verklaart te vermoeden dat het een rebel was, en de derde voorziene ondervraging, in redelijkheid niet als "vervolging" kunnen worden aangemerkt.

Ook de probleemloze treinreis van verzoeker in september 2009 van Grozny naar Moskou -en verder naar Minsk (Wit Rusland)- waarbij verzoeker in bezit was van zijn paspoort en treinticket, en verschillende identiteitscontroles moest ondergaan, wijst er niet op dat verzoeker in de negatieve belangstelling stond van de Russische autoriteiten.

Verzoekers bewering op de opmerking van de ondervrager tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal dat hij tijdens de treinreis toch risico's liep omdat hij toch wel gezocht werd door de autoriteiten, *"Ik heb toch niets ernstig gedaan, waarom zou de Russische politie mij dan zoeken* (zie het verhoorblad van 3 juni 2010, p.11), keert zich ook tegen zijn voorgehouden vervolging.

Zijn verklaring dat hij tussen de bestelling van de treintickets, op vertoon van zijn paspoort, en de eigenlijke afreis in Grozny ondergedoken was op een appartement in deze laatste stad, is een blote bewering die niet vermag voorgaande overwegingen te ontcrachten.

De status van vluchteling als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

De ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoeker laat ook niet toe te besluiten dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4,§2, a. en b. van de vreemdelingenwet.

Wat de vraag naar toepassing van artikel 48/4, §2, c. van de vreemdelingenwet betreft, oordeelt de Raad dat op basis van de informatie waarvan het Commissariaat-generaal een kopie heeft toegevoegd aan het administratief dossier, kan worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen en dat de gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds voornamelijk geconcentreerd zijn in de zuidelijke bergregio's en de laatste jaren steeds minder frequent voorkomen waarbij het meestal gaat om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten terwijl de ordediensten van hun kant de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties pogen te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt; door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt.

Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4,§2 c. van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE